

Maria Cabalska

Tuligłowy, gm. Rokietnica, woj. przemyskie

Informator Archeologiczny : badania 14, 174-175

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przewidywane wkroczenie PP PKZ na ten teren, przystąpienie do remontu fasady zachodniej kościoła i związane z tym nieuniknione naruszenie podłoża. Założono dwa wykopy badawcze o łącznej powierzchni około 70 m². Jeden wzdłużny w stosunku do wirydarza, drugi zlokalizowany przed wejściem do kościoła, gdzie ma stanąć tymczasowe zabezpieczające zadaszanie. W wyniku prac uzyskano profil uwarstwień wirydarza na linii N-S, ze stratygrafią od XII-XX w. oraz ustalono poziomy użytkowe w XIV/XV w. i XVII w. Pozyskano dane co do pierwotnego przebiegu i adaptacji grani skalnej w pobliżu kościoła i obfity średniowieczny materiał zabytkowy.

TĄDÓW DOLNY
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

patrz
epoka brązu

TĄDÓW GÓRNY, gm. Warta
woj. sieradzkie
Stanowisko 3

patrz
okres wpływów rzymskich
i uzupełnienia 1979

TULIGŁOWY, gm. Rokietnica
woj. przemyskie

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadziła dr hab. Maria Cabalska.
Finansował UJ i WKZ w Przemyślu. Szósty
sezon badań. Wielkie wieloczołowe grodzisko
wczesnośredniowieczne /VIII-IX wiek/.

Kontynuowano badania grodu właściwego o powierzchni 0,5 ha, koncentrując wykopy w południowo-wschodnim narożniku majdanu, wokół odsłoniętej chaty-ziemianki II/79. Poszukiwano dalszych chat fazy starszej i w tym celu wytyczono wykop wzdłuż wału okrężnego, dla uchwycenia nawarstwień osadniczych pod nim zalegających.

Dwa szerokoprzestrzenne wykopy usytuowano w pasie chat naziemnych, fazy młodszej, położonych na południowo-wschodnim skłonie majdanu.

W wyniku badań odkryto narożnik chaty-ziemianki III/80, której północna połowa wchodzi pod wał okrężny. Uchwyciono część prawdopodobnie kwadratowej chaty-ziemianki, której dno zalegało na głębokości 75 cm. Na tle szarozółtej ziemi pojawiły się ułamki polepy oraz węgielki w postaci czarnej plamy zanikającej na głębokości 125 cm.

Z różnych poziomów pochodzą grudy polepy, ułamki ceramiki grubościenniej, obtaczanej oraz nóż żelazny.

Odsłonięte dotąd trzy ziemianki fazy starszej znajdują się na najwyższej części majdanu. Można wnosić, że starsza osada została zniszczona przez budowę wałów, a jej dalsze partie należałoby szukać w obrębie rozległych podgrodzi posadowionych na najwyższym odcinku grzbietu.

Faza młodsza związana jest z budynkami naziemnymi, które ustawione na skłonie uległy znacznemu zniszczeniu. W bieżącym roku odsło-

nięto poziom chaty 17, która na głębokości 25 cm miała wymiary 5 x 5,5 m. W narożniku północnym płytkie ognisko o średnicy 140 cm wglębione do 30 cm posiadało kilka kamieni, które mogły być pozostałością dużego paleniska kamiennego. Wejście do chaty znajdowało się od południa, ale warstwy z tej strony uległy zniszczeniu. Na całym przebadanym obszarze znaleziono: osekkę kamienną oraz dwa noże, dwa pręty, okucie i sztabkę hakowato zgiętą.

TYKOCIN
woj. białostockie
Stanowisko 1

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Urszula Perlikowska-Puszkarska, Finansował WKZ w Białymstoku, Piąty sezon badań, Grodzisko słowiańskie, wczesnośredniowieczne /XII-XIII w./.

Tematem prac wykopaliskowych było przebadanie konstrukcji wałowych dla celów rekonstrukcyjnych wału. Wykop wytyczono w południowo-wschodniej części grodziska, w miejscu zachowania całej szerokości wału. Długość wykopu u podstawy wału wynosi 27 m, szerokość 10 m. Eksplorację rozpoczęto od kulminacji wału i przebadano konstrukcje wałowe do głębokości 1,70 m. Zadokumentowano ślady spalonych konstrukcji drewnianych na kulminacji wału oraz fragment kamienno-ziemnego jądra.

Jednocześnie prowadzono prace badawcze na majdanie grodziska. U podnóża wału wytyczono wykop o wymiarach 10 x 10 m w celu przebadania zabudowy przywałowej. Uchwycono ciemnobrunatną warstwę kulturową z dużą ilością kamieni pochodzących z rozsypiska wału, Natrafiono na skupiska kamieni, węgle drzewne, fragmenty polepy będące pozostałościami zabudowy. Stwierdzono dużą miąższość warstwy kulturowej, która świadczy o intensywnym użytkowaniu tej partii grodziska.

Uzyskany materiał zabytkowy można datować na XII-XIII wiek.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PP PKZ O/Warszawa.

Badania będą kontynuowane.

WAĆMIEREK, gm. Tczew
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mieczysław Haftka, pod kierunkiem doc. dr. hab. Leona J. Łuki. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Pierwszy sezon badań, Grodzisko wczesnośredniowieczne /XII w./, Osady otwarte /XI-XII w./.